

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
Iurie Bejenaru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpatul Patraman Serghei și avocatului acestuia Arnaut Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Comrat din 08 aprilie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Patraman Serghei Nelovici,

născut la 30 august 1984, originar și domiciliat pînă la reținere în or. Comrat, str. Galațana 15, ap. 4.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 07 octombrie 2010 - pînă la 08 aprilie 2011 (instanța de fond);*
- 2. de la 23 mai 2011 - pînă la 07 februarie 2012, de la 02 martie 2013 – pînă la 04 decembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 13 iulie 2012 - pînă la 30 octombrie 2012, de la 08 aprilie 2014 – pînă la 24 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 08 aprilie 2011, Patraman Serghei a fost condamnat:

- în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și analoagele acestora pe un termen de 3 ani;

- în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și analoagele acestora pe un termen de 3 ani.

În baza art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și analoagele acestora pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Patraman Serghei, intenționând să obțină un venit în rezultatul realizării substanțelor narcotice, contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice și psihotrope și a precursorilor, a intrat în posesia acestor substanțe în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a păstrat și realizat aceste substanțe în proporții deosebit de mari.

Tot el, ilegal a păstrat în garajul său și la domiciliu în or. Comrat, str. Galațan 15, ap.4, două pungi cu masa vegetală de culoare verde, uscată și mărunțită și o sticlă de plastic fără careva conținut, care la 20 aprilie 2010, în timpul efectuării percheziției au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocații Matcovschi V., Arnaut N. în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, fiindcă condamnarea lui Patraman S. a fost bazată pe presupuneri. Au menționat că pe parcursul urmăririi penale au fost efectuate mai multe încălcări de procedură și anume în ordonanța de punere sub învinuire a lui Patraman S., unde sunt descrise circumstanțele săvârșirii infracțiunii, care începe cu familia Patraman, iar în textul ordonanței este vorba despre colaboratorii poliției și persoana pe numele „Marcenco”, care efectuează careva tranzacție de vânzare-cumpărare, procesul-verbal la fața locului, care a fost efectuat în lipsa inculpatului, raportul de expertiză nr. 1061 din 01.05.2010, potrivit căreia este indicat că substanța narcotică a fost ridicată de la Marcenco, însă despre Patraman S. nu este indicat nimic, descifrările convorbirilor telefonice din 16.04. și 18.04.2010 potrivit concluziei căreia Patraman S. a dus convorbiri

referitor la substanțele narcotice, declarațiile colaboratorilor de poliție Chiril (care a activat sub acoperire) și Portnoi, deoarece sunt în contradicție cu declarațiile martorilor Cara și Leicovici, declarațiile martorului Marcenco Gr., deoarece sunt contradictorii, iar în privința acestuia dosarul penal a fost încetat. Totodată, în baza plîngerii inculpatului au fost trași la răspundere penală și eliberați din serviciu trei colaboratori de poliție, astfel, consideră din din acest motiv a fost intentat dosarul penal în privința lui Patraman S.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07 februarie 2012, au fost admise parțial apelurile declarate de avocații Matcovschi V., Arnaut N. și de inculpatul Patraman S., casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre prin care:

- Patraman Serghei a fost condamnat în baza art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal, la 5 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și analoagele acestora pe un termen de 4 ani.

În baza art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată lui Patraman Serghei a fost redusă pînă la 4 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice, psihotrope și analoagele acestora pe un termen de 4 ani. În rest, sentința a fost menținută.

5. Decizia nominalizată a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, inculpatul Patraman S. și avocatul acestuia Matcovschi V., care cu solicitat:

- procurorul, casarea hotărîrii contestate cu menținerea sentinței, deoarece concluziile instanței de apel privind provocarea inculpatului la realizarea substanțelor narcotice, sînt neîntemeiate, fiindcă vinovăția lui Patraman S. pe acest capăt de învinuire a fost demonstrată prin probele prezentate și anume: declarațiile martorului Marcenco G., Cotrobai D., Chiril D., Portnoi I., Leicovici E., Cara A., procesul-verbal de cercetarea mijloacelor bănești din 15.04.2010, procesul-verbal de percheziție din 19.04.2010, raportul de expertiză din 01.05.2010. Astfel, instanța de fond a apreciat la justa valoare probele prezentate, luînd în considerație caracterul și gravitatea faptelor săvîrșite, corect condamnîndu-l pe Patraman S. în baza art. 217¹ alin.(4) lit. d)

și 217 alin. (4) lit.b) Cod penal.

- avocatul Matcovschi V. și inculpatul, casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat. La baza soluțiilor de condamnare au fost puse declarațiile colaboratorilor de poliție și a martorului Marcenco G., care au declarat, că activau sub acoperire și au procurat de la Marcenco substanțe narcotice, aceasta fiind înregistrat video și audio. Percheziția a fost efectuată de către 8 persoane, iar potrivit procesului-verbal este indicată numai una. Unul din colaboratorii de poliție care a participat la efectuarea percheziției a fost atras la răspundere penală în baza plîngerii inculpatului. Astfel, din partea colaboratorilor de poliție a avut loc o provocare, fiindcă aceștia insistau la procurarea și realizarea substanțelor narcotice de către Marcenco G. Acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe care ar confirma faptul, că la momentul efectuării actelor preliminare de către agenții infiltrați, autoritățile aveau motive temeinice de a suspecta existența unei activități infracționale din partea lui Patraman S.

Infiltrarea operativă a colaboratorilor de poliție, care exercitau activitatea operativă de investigații în speță, contravine Legii privind activitatea de investigații din 12.04.1994. Colaboratorul de poliție n-a acționat ca „instigator sub acoperire” în sensul art.6 pct.20 Cod de procedură penală, dar și-a asumat atribuțiile unui „agent provocator”.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2012, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, inculpatul Patraman S. și avocatul acestuia Matcovschi V., casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 07 februarie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției date, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel recalificînd fapta inculpatului din prevederile art. 217¹ alin.(4) lit.d) Cod penal în cele ale art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, contrar prevederilor art. 394 alin.(1) CPP, nu a descris fapta constatată, considerată ca fiind dovedită, prin urmare fiind încălcate prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, că motivarea soluției contrazice dispozitivul deciziei atacate.

7. Rejudecînd cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile inculpatului și avocaților acestuia Arnaut N. și Matcovschi V.

8. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Patraman S. în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Referitor la argumentul avocatului Matcovschi V. precum că descifrările telefonice nu pot fi admise ca probe, deoarece au fost efectuate cu încălcări, instanța de apel a menționat, că potrivit ordonanței și procesului-verbal de ridicare a informației privind convorbirile telefonice efectuate cu operatorul de telefonie mobilă „Moldcell” s-a constatat că Marcenco G. la 15 și 17 aprilie 2010 în timpul întâlnirilor și negocierilor cu Chirii D. în privința vânzării substanței narcotice cu masa de 1 kg, de mai multe ori l-a sunat pe abonatul nr.079924339 ce aparține lui Patraman S.

Potrivit încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 23 aprilie 2010, a fost autorizată efectuarea ridicării de la compania „Moldcell” a descifrărilor convorbirilor telefonice, a mesagerii text efectuate de pe telefonul mobil a lui Marcenco Gr. pentru perioada de timp 01.03.2010 – 19.04.2010.

Cît privește argumentul avocaților privind ilegalitatea efectuării percheziției în garaj și apartamentul inculpatului, instanța a reținut că, potrivit prevederilor art. 125 Cod de procedură penală, percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție, iar în caz de delict flagrant, percheziția se poate efectua în baza unei ordonanțe motivate fără autorizația judecătorului de instrucție, urmînd ca acestuia să i se prezinte imediat, dar nu mai tîrziu de 24 ore de la terminarea percheziției, materialele obținute în urma percheziției efectuate, indicîndu-se motivele efectuării ei.

Acțiunile de urmărire penală sub formă de percheziție, pot fi efectuate, ca excepție, fără autorizația judecătorului de instrucție, în baza ordonanței motivate a procurorului, în cazurile infracțiunilor flagrante, precum și în cazurile ce nu permit amînare, prevederi stipulate la art. 301 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a constatat că, prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 20 aprilie 2010, a fost autorizată efectuarea percheziției în garajul de care se folosește cet. Patraman

Serghei, amplasat în curtea casei nr.15, din str.Galațan, or. Comrat, în saraiul de care se folosește cet. Patraman S., amplasat în curtea casei nominalizate și la domiciliul acestuia (f.d. 129, 134,139, vol.I).

La fel, a menționat că argumentele precum că a avut loc o provocare de infracțiune din partea colaboratorilor de poliție, instanța de apel a conchis că, activitatea operativă de investigații efectuată de colaboratorii poliției a fost efectuată fără derogări de la prevederile legii privind activitatea operativă de investigații, or măsurile întreprinse sunt unele dintre sarcinile activității operative de investigație ca prevenire și curmare a infracțiunilor stipulate în art. 6 alin.(2) de la lit. a) pînă la lit. n) a legii menționate, însă care măsură să fie îndeplinită în fiecare caz concret, o hotărâsc lucrătorii organului operativ.

Cît privește argumentul apelantului Matcovschi V. precum că declarațiile martorului Marcenco Gr. nu pot fi puse la baza condamnării lui Patraman S. și luate în considerație, din motivul că el a fost cercetat pe acest dosar penal, iar ulterior a fost scos de sub urmărire penală, instanța de apel a menționat că ordonanță privind încetarea urmăririi penale în privința lui Marcenco Gr. este în vigoare și în prezent (f.d.218-219, vol.I).

La stabilirea pedepsei, instanța a menționat că instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, considerînd corectă soluția că Patraman S. urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare.

9. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate au declarat recursuri ordinare avocatul Arnaut Alexandru în numele inculpatului și inculpatul, care invocînd ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare. În argumentarea recursului au menționat că din ordonanța de punere sub învinuire a lui Patraman S. rezultă că anume cet. Marcenco G. efectuează toate tranzacțiile de vânzare- cumpărare a substanțelor narcotice cu colaboratorii de poliție sub acoperire. Tot el transmite pachetele cu substanțe narcotice, primește de la polițiști banii, pe Marcenco G. îl rețin cu substanța narcotică „hașiș” în cantitate de 1926 gr, și chipurile Patraman S. le deținea acasă cu scopul înstrăinării lor. Toate acțiunile de vânzare-cumpărare au fost efectuate de Marcenco G., dar învinuirea a fost înaintată inculpatului, fără a fi confirmat prin careva probe. Totodată, la baza hotărîrilor de

condamnare au fost puse procesul-verbal de cercetare la fața locului, însă această acțiune procesuală a fost efectuată în lipsa inculpatului Patraman S.. La fel, din procesele-verbale de interceptare a convorbirilor telefonice între Chiril D. și Marcenco G. din 15.04.2010, nu se poate de constatat că Patraman S. a dus convorbiri referitor la substanțele narcotice, deoarece nu a fost efectuată expertiza fonografică și nu s-a dovedit că Marcenco G. a vorbit anume cu inculpatul referitor la înstrăinarea substanțelor narcotice, mai mult ca atât, interceptarea convorbirilor telefonice a fost efectuată cu încălcarea Legii privind activitatea operativă de investigații.

La fel, declarațiile martorilor Chiril și Portnoi nu pot fi puse la baza condamnării inculpatului, deoarece acestea se combat prin declarațiile martorilor Cara A. și Leicovici E., care fiind lucrătorii magazinului, au declarat că în ziua reținerii lui Marcenco G. ele nu l-au văzut pe Patraman S. în magazin sau pe teritoriul acestuia, mai mult ce i-a împeditat pe colaboratorii de poliție în momentul reținerii lui Marcenco G. să îl rețină și pe Patraman S.

Prin urmare de către organul de urmărire penală au fost efectuate mai multe încălcări de procedură, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor Dușcova Sv. și Finchelștein E., care au confirmat că la efectuarea percheziției la domiciliul lui Patraman S. au avut loc încălcări, deoarece în camera de baie era întuneric, acolo se afla un colaborator de poliție care efectua percheziția, iar când a ieșit la lumină a arătat o pungă cu substanță mărunțită de culoare sură. În wc inițial a intrat un polițist care a cercetat locul și nu a depistat nimic, după care a intrat alt colaborator al poliției care a afirmat că a găsit un pachet de chibrituri în loc vizibil pe pervaz.

Astfel, a fost încălcat principiul stipulat în art. 8 Cod de procedură penală, potrivit căreia concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale.

10. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

În motivarea recursurilor, recurenții au invocat art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar fapta comisă de persoana condamnată nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără, însă, a agrava situația condamnaților.

Astfel, instanța de recurs consideră că, Patraman S. ilegal a fost condamnat în baza art. 217 ¹ alin.(4) lit.d) Cod penal, dat fiind faptul, că probele administrate nu confirmă vinovăția acestuia în *realizarea substanțelor narcotice*, acțiunile acestuia se încadrează în prevederile art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, *adică păstrarea substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.*

Din convorbirile telefonice înregistrate între colaboratorii de poliție Chiril D. și Portnoi I. cu Marcenco G., care activau sub acoperire, și între Marcenco G. cu inculpatul Patraman S., este cert că aceștea l-au provocat pe inculpat la realizarea substanțelor narcotice. La momentul discuției dintre aceștea, Patraman S. nu dispunea de careva substanțe narcotice, însă Marcenco G. s-a gândit că *“poate inculpatul are niște cunoscuți care poate să-i vîndă substanțe narcotice”*, acesta din urmă a dat acordul să adune o anumită cantitate de substanțe narcotice, care, ulterior, a fost realizată acestora.

Reieșind din practica Curții Supreme de Justiție, decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție (dosarul nr. 1ra-145/09) rezultă, *că scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice prevăzut de art. 217 ¹ Cod penal presupune existența intenției directe a făptuitorului la momentul procurării, prelucrării și cultivării plantelor de cânepă de a transmite aceste substanțe altei persoane, inclusiv contra unei sume de bani.*

În această ordine de idei se constată, că instanțele judecătorești inferioare nu au ținut cont de practica citată a Curții Supreme de Justiție.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului s-a expus destul de explicit asupra acestei chestiuni. Nemijlocit faptul că colaboratorii de poliție au insistat asupra vinderii drogurilor, indică la o provocare a ultimelor la

comiterea infracțiunii.

Elocvent, în acest context, este cazul „*Texeiro de Castro vs. Portugalia*” în care CEDO, a considerat că intervenția agenților infiltrați trebuie să fie prescrisă și înzestrată cu garanții, chiar dacă este vizată combaterea traficului de stupefiante. Exigențele generale de echitate consacrate în articolul 6 „dreptul la un proces echitabil” al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale se aplică procedurilor referitoare la toate tipurile de infracțiuni penale, de la cea mai simplă, la cea mai complexă. Interesul public nu ar justifica utilizarea elementelor obținute în rezultatul unei provocări din partea poliției.

Într-o altă speță, „*M. Kestas Ramanauskas vs. Lituania*”, Curtea a statuat, că „va fi provocare polițienească ori de câte ori polițiștii nu se vor limita la o examinare permanentă, dar pasivă a activității criminale, dar vor exercita asupra făptuitorului o influență, de natură să instige comiterea unei infracțiuni, pentru ca ulterior să atragă persoana la răspundere penală”.

În contextul celor expuse, Colegiul reține, că activitatea organelor de poliție în cazul dat consideră o investigare la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Patraman Serghei, deoarece nu există nici o dovadă că absența intervenției acestora, infracțiunea ar fi fost comisă.

Acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe care ar confirma faptul precum că la momentul efectuării actelor preliminare de către agenții infiltrați, autoritățile aveau motive temeinice de a suspecta existența unei activități infracționale din partea lui Patraman S..

Însăși cauza penală, în speță, a fost pornită în baza unui raport al colaboratorului de poliție adresat Șefului a DCCO al DGSO MAI prin care se confirmă că în urma efectuării unui complex de măsuri operative de investigații, a fost constatat că în or. Comrat activează o grupare criminală care se ocupă cu realizarea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, și, la 24 martie 2010, colaboratorul operativ al DCCO DGSO DP MAI, D. Chiril, care a acționat sub acoperire, a efectuat o achiziție de control a unei substanțe narcotice, de la persoana Gr. Marcenco, care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 697 din 26.03.2010, reprezintă hașiș, în sumă de 4000 lei, cu masa de 30,46 gr.

Instanța de recurs reține că însăși infiltrarea operativă a colaboratorilor de poliție a avut loc cu grave încălcări ale legislației.

Potrivit lit.n) pct.1) alin.(2), art. 6) din Legea privind activitatea operativă de investigații nr. 45 – XIII din 12 aprilie 1994 infiltrarea operativă este condiționată de o restricție expres prevăzută în lege și anume ca infiltrarea operativă a agenților este posibilă numai în organizațiile criminale.

Însă, în speță organul de urmărire penală, desfășurând activitatea operativă de investigații în cauza penală Patraman S., nu se află în prezența unei organizații (asociații) criminale în sensul temeiului utilizat la art. 47 Cod penal:

„o reuniune de grupuri criminale organizate într-o comunitate stabilă, a cărei activitate se întemeiază pe diviziune, între membrii organizației și structurile ei, a funcțiilor de administrate, asigurare și executare a intențiilor criminale ale organizației în scopul de a influența activitatea economică și de altă natură a persoanelor fizice și juridice sau a o controla, în alte forme, în vederea absenței de avantaje și realizării de interese economice, financiare sau politice”.

Astfel, organul de urmărire penală, în speță, a folosit în mod principal și direct datele și informațiile obținute din proba ilegală, fără vre-o altă sursă alternativă și fără ca să existe posibilitatea certă ca acesta să fie descoperit în viitor, pentru a administra în mod legal mijlocul de probă derivat.

Prin urmare, dacă organele de urmărire penală au administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană, iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind o condiție sine qua non pentru administrarea mijlocului de probă legal), aceasta din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârea pe aceste probe derivate.

În acest aspect, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauza „*Gafton vs. Germania*”, (hotărârea din 30 iunie 2008), dezvăluie principiul „Fructele pomului otrăvit”, care impune excluderea mijloacelor de probă administrare în mod legal, dar care sînt derivate (în strînsă legătură) din probele obținute în mod ilegal. Astfel spus, dacă sursa probantă „pomul”, este

lovită de nulitate, atunci toate probele obținute cu ajutorul ei „fructele” vor fi tot așa.

În consecință, menținerea mijlocului de probă astfel administrat aduc atingere caracterului echitabil al procesului penal în ansamblu.

Colegiul penal lărgit reține că, infiltrarea operativă a colaboratorilor de poliție care exercită activitatea operativă de investigații, în speță, contravine Legii privind activitatea de investigații nr. 45-XIII, din 12 aprilie 1994, art.6 alin.(2) pct.2) lit.n). Mai mult, acești colaboratori de poliție n-au acționat ca „investigator sub acoperire”, în sensul art. 6 pct.20) Cod de procedură penală, dar și-au asumat atribuțiile unui „agent provocator”.

Prin urmare mijloacele de probă obținute ulterior și derivate din această sursă probantă, cum ar fi declarațiile părților vătămate, martorilor și alte probe, în sensul art. 94 Cod de procedură penală, nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau altor hotărâri judecătorești.

Cele menționate mai sus, impun incontestabil condamnarea lui Patraman Serghei în prevederile art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal – păstrarea substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari, fără scop de desfacere.

Astfel, instanța de recurs constată că, Patraman Serghei ilegal a păstrat în garajul și domiciliul său, din or. Comrat, str. Galațan 15, ap.4, două pungi cu masa vegetală de culoare verde, uscată și mărunțită, și o sticlă de plastic, care, la data de 20 aprilie 2010, în timpul efectuării percheziției au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție.

Conform raportului de expertiză nr.1061 din 01 mai 2010, masa vegetală, uscată și mărunțită, ridicată reprezintă *marihuana*, cu masa totală de 1926 grame în stare uscată și, *rășină de cannabis*, cu masa de 0,39 grame, care se atribuie la substanțele narcotice și conform *Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora*, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 43 din 26 ianuarie 2009 (M.O. al R. Moldova din 03 februarie 2009), constituie substanțe narcotice, în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei lui Patraman Serghei, se va ține cont de gradul

prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei, stabilindu-i pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) Cod penal.

Concomitent, instanța de recurs constată mai multe încălcări procesuale comise în cadrul urmăririi penale, care sunt în atingere cu încălcarea dreptului la apărare a inculpatului Patraman Serghei.

1). Nu au fost respectate întocmai prevederile art. 274 Cod de procedură penală ce reglementează procedura de începere a urmăririi penale.

Din cuprinsul dispoziției art. 274 Cod de procedură penală, este stipulat clar că începerea urmăririi penale se face de către organul de urmărire penală care este sesizat în modul prevăzut de art. 262 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.122-XV din 13.03.2003) prin :

- plîngere;
- denunț;
- autodenunț;
- depistarea infracțiunii nemijlocit de către colaboratorii organului de urmărire penală.

În speță, în ordonanța de începere a urmăririi penale se face trimitere la art. 262 Cod de procedură penală, iar procesul penal s-a pornit în baza unor presupuneri obținute în baza unui material operativ cu nr. 107 din 26 martie 2010 parvenit din secția nr. 1 a DCCO DSO MAI, precum că în cadrul unui complex de măsuri investigativ operative, s-a constatat, că în or. Comrat este o grupare criminală, care pun în circulație substanțe narcotice, care nu este anexat la materialele cauzei și nu se cunoaște despre existența acestuia.

2). Prin ordonanța procurorului din 29 martie 2010 pentru efectuarea urmăririi penale a fost format un grup de mai mulți ofițeri, însă contrar prevederilor art. 256 alin.(3) Cod de procedură penală, această ordonanță nu a fost adusă la cunoștință bănuitului Patraman S., astfel acestuia i-a fost încălcat dreptul de a declara recuzare.

3). În timpul efectuării percheziției, la depistarea substanțelor narcotice în garajul și domiciliul inculpatului, în procesul-verbal de percheziție nu au fost indicate toate persoanele, care au participat la acțiunea procesuală, precum și la reținerea lui Marcenco G., substanțele narcotice nu au fost cântărite, prin ce au fost încălcate prevederile art. 130-131 Cod de procedură

penală, mai mult că nimeni din cei prezenți nu au văzut care volum a fost depistat, cumpărat și ridicat.

4). Totodată, judecătorul de instrucție, potrivit art. 135 alin.(6) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.122-XV din 13.03.2003), în termen rezonabil, dar nu mai târziu de terminarea urmăririi penale, anunță, în scris, persoanele ale căror convorbiri au fost interceptate, fapt ce a fost încălcat în speță.

Astfel, pe parcursul efectuării urmăririi penale s-a constatat încălcări ale drepturilor inculpatului menționate mai sus.

Potrivit art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală, dacă în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei s-au constatat încălcări ale dreptului inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Ținând cont de încălcările nominalizate în speță, instanța de recurs consideră posibil aplicarea prevederilor art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală prin reducerea pedepsei inculpatului Patraman Serghei – drept recompensă.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de inculpatul Patraman Serghei și avocatul acestuia Arnaut Alexandru, casează total sentința Judecătoriei Comrat din 08 aprilie 2011 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 04 decembrie 2013, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre.

Patraman Serghei Nelovici se condamnă în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate legată de circuitul substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pedeapsa stabilită lui *Patraman Serghei Nelovici*, i se reduce la 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita o activitate legată de circuitul substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor pe un termen de 4

(patru) ani, drept recompensă pentru încălcările dreptului inculpatului la apărare în cursul urmăririi penale, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui *Patraman Serghei Nelovici* urmează a fi calculat din data de 24 iunie 2014, cu deducerea perioadei aflării sub arest și a pedepsei executate de la 01 septembrie 2010 pînă la 24 noiembrie 2010 și de la 25 noiembrie 2010 pînă la 23 iunie 2014, inclusiv.

Decizia este irevocabilă, publicată la 29 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru